

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Simon Grynaevs

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

SIMON GRYNAEVVS PHILOS.
& Theologus Basiliensis.

*Quam pius & doctus, tam suavis moribus exsto:
Mente probus, vitâ sanctus, honore grauis.*

M. D. XLI.

SIMON GRYNÆVS FERINGÆ SVB
uia oppido natus anno M. CCCCLIII:

In quo modestia, & morum suauitas singularis
cum pietatis & disciplinarum omnium exa-
ctâ cognitione certauit.

Magni illius Melanthonis in scholâ Portæ
Herciniæ condiscipulus:

Philosophiæ Magister Viennæ Austriæ nuncupatus;
Modis omnibus vir & laude, & memoriâ, ob lin-
guæ Latinæ, Græcæ, Hebraicæ peritiam, omnis-
que Philosophiæ ad miraculū vsque cognitionem
& ob Theologiæ veræ scientiam & vsum,
dignissimus sempiternâ:

Quas ipse doctrinas passim in Academijs Vien-
næ, Vitæbergæ, Heidelbergæ, Basileæ multis an-
nis publicè priuatimque professus est:

Multis egregiè Latinis & Græcis auctoribus
suo nitore & lumini restituitis:

Sibi ipse quidem satis longæuus; licet vigente ad-
huc ætate mortuus; utpote cui nihil amplius,
quod disceret, superesse videretur:

Cæteris verò in rempestiuè nimium ereptus,
quos scilicet, quò plura didicerat, eò docere
plura, vir iuuandis aliorum studijs
natus, potuisset:

Obijt Basileæ ex peste, Cal. Augusti, anno
M. D. XLI. Act. XLIX.

G ij

INSIMONEM GRYNÆVM
Theol. & Philof.
EPIGRAMMATA.
THEOD. BEZAE.

*Te quicumque Simon Grynæ aspexit, amauit:
Splenduit in vultu gratia tanta tuo.*

*Te quicumque Simon Grynæ audiuit, amauit:
Facundo fluxit tantus ab ore lepos.*

*Amplius at cur non audire & cernere fas est?
Scilicet hoc fati vis inopina vetat.*

*Immo fallor ego, nam sint paucissima quamuis
Ingenij nobis scripta relicta tui:*

*Te spectamus adhuc, te nos miramur in illis:
Aeternoq; manes dignus amore Simon.
Suos Deus tegit,*

IOAN. LAVTERBACHII.

Non deserit malis timentes se Deus,

Hæc fuit effigies celebris virtute Grynæi,

Quem mirè Spirâ texit in vrbe Deus.

Quum blasphema Faber docuisset Episcopus ore

Indigno, verbis longè aliena Dei:

Accedit cupidus placide conuellere dicta:

Egq; sacris hominem vera docere libris:

Colloquium metuens, fingit se à Rege vocatum:

Cras & ad hospitij recta redire iubet.

Interea desert ad Regem labe carentem:
Supplicij q̄ pio trux meditat ur onus.
Vix coena, repetens socios, assederat, atque
Colloquij breuibus dixerat ore scopum:
Quam prius excipiat licitorum turba Gryneum,
Vir canus celeri mandat abire fugã.
A socijs Rhemi sic mox deductus ad vndam,
Licitorum Christo fugit agente manus.
Deserit addictos nunquam Deus, e q̄ periclis
Præsidio clemens eripit vsque suo.

MICHAELIS TOXITAE.

Quis hic sit, Hospes, scire vis:
Gryneus ille maximus
Virtutibus, scientiã,
Vita prabit, atq; moribus:
Vtraque sub Solis domo
Pijs amatus omnibus.
Vir, plura dicam? Apollinis
Decus fuit cognominis:
Nunc ornatur aetheris domos.

IOANNIS SAPIDI.

Quæris, Simon Gryneus ille quis fuit?
Attende, dicam: magnus ille vir fuit:
Decreta Grammatices nihil nouit minus
Quam Priscianus: tam propè eloquentia
Ciceroniana accessit, ut nemo propius:
Chryssippon exæquauit in Dialecticis: G iij

Non hoc Iopas melius increpuit Iyram:
Numeri scientiâ τὸν αὐτὸν rettulit:
Talis Geometer, qualis Architas fuit:
Cognitionem habuit, ut Atlas, siderum:
De moribus consimili Aristoteli modo
Differuit & sapientiâ cœlestium:
Non Plinio Physice priores detulit:
Non cesit Hippocrati medendi indagine.
Fuit alter Aurelius sacris in litteris.
Iam quid sacra non attigit Pœseos?
Quid est relatu dignum in historijs nouis
Et veteribus, simulq; miscellaneis
In lucubrationibus, quod nesciūt?
Linguis Palestinâ, Latinâ & Atticâ
Non aliter ac sermone plebeio vsus est.
Sed quid opus est multis, fuit planè Hippias:
Aut altor, aut vel præferendus Hippia:
Grex disciplinarum cui paruit omnium:
Quem luget extinctum merito Cyclopædia:
Sui colit Grynei quæ tumulum sacrum,
Vt Apollini huius nominis suum nemus.

IOACH. CAMERARII.

Condita Grynei tumulo hoc sunt ossa Simonis:
Qui tua vicinus flumina Rhene videt:

Hic

Hic vbi prateriens Basileam diuidis vrbem:
Quod de Danubij venerat ille iugis.
Namque fuere huius patria oppida parua Feringæ:
Nunc famâ ciuis magna sed illa sui.
Heu dolor, hic nomen iacet illud Apollinis, & sunt
Hoc sacra Musarum corpora tecta loco.
Nam Grynæ tibi ingenua quid defuit artis?
Que laus doctrina? quiue honor ingenij?
Quod studium veri? quantus fuit ardor honesti?
In primis sanctæ qui pietatis amor?
Hec nos amisisse dole, & lacrymare viator:
Res caret hæc magno publica morte bono.
Tu viuis Grynæ quidem in cæloque, soloque:
Verè ibi, nobiscum fama decusq; tuum.

IOSEPHI à PINV.

Eteostichon.

Grynæ es duro resolutus carcere carnis:
Vrbs Rheni iuncta est quâ Basilea vadis.

G P